

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/53/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824205597
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824205597.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, Bajkalská 19B, Bratislava, zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, D., zast. JUDr. Pavol Gráčik, IČO: 51 721 554, Farská 40, Nitra, o zaplatenie 1.124,80 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 8C/73/2024-76 zo dňa 3. apríla 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému náhrady poistného plnenia vo výške 883,91 eur a 240,89 eur spolu s príslušenstvom a výrokom II. žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.2. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca svoj nárok uplatnený žalobou odvodzoval z toho, že dňa 31.07.2021 bola spôsobená vozidlom, ktorého držiteľom bol žalovaný, škoda na zdraví poškodenému E. F. a nakoľko k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie, žalobca poskytol poškodenému poistné z poistného garančného fondu sumu 972,30 eur a 264,98 eur, pričom suma 88,39 eur a 24,09 eur predstavovala delegačný poplatok. Žalobca argumentoval účelovosťou tvrdenia žalovaného, že ten v čase nehody nebol vlastníkom predmetného motorového vozidla a poukazoval na to, zmena vlastníctva v centrálnej evidencii vozidiel vedenej na orgáne Policajného zboru nebola vykonaná, hoci pričom od predaja vozidla zo dňa 02.04.2024 do spôsobenia škody zo dňa 31.07.2024 prebehli takmer 4 mesiace, čo je štvrtroka po lehote, v zmysle ktorej mal žalovaný povinnosť takúto zmenu oznámiť. Žalobca tvrdil, že k prevodu vozidla na osobu G. B. v skutočnosti vôbec nedošlo a ručne napísaná kúpna zmluva slúži len ako zakrývaci úkon, ktorý bol vytvorený až po udalosti, na základe ktorej došlo ku škode - len za účelom zbavenia sa zodpovednosti za vzniknutú škodu v danom konaní. Žalobca zároveň uviedol, že zmena vlastníka motorového vozidla žiadnym spôsobom nevyplýva ani zo žalovaným predloženého protokolu o kontrole technického stavu - technická kontrola vozidla, nakoľko v ňom absentuje akýkoľvek údaj o vlastníkovi vozidla, ktorému bola daná kontrola vykonaná. Na pojednávaní žalobca navrhol vykonať znalecké dokazovanie k pravosti podpisom na žalovaným predloženej kúpnej zmluve. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Namietal nedostatok vecnej pasívnej legitímácie v spore dôvodiac tým, že v čase nehody dňa 31.07.2021 nebol

vlastníkom ani prevádzkovateľom predmetného motorového vozidla, pretože kúpnu zmluvou zo dňa 02.04.2021 previedol vlastnícke právo k motorovému vozidlu na svojho brata G. B., ktorý bol v čase nehody dňa 31.07.2021 vodičom motorového vozidla a v predmetný deň aj zahynul. Žalovaný zároveň poprel tvrdenia žalobcu o kúpnej zmluve ako zakrývacom úkone a poukázal na to, že zápis v evidencii motorových vozidiel nemá konštitutívny účinok.

1.3. Súd prvej inštancie z dokazovania vykonaného oboznámením z obsahu žaloby vrátane jej príloh, odporu proti platobnému rozkazu, vyjadreniu k odporu a ďalších listín zistil, že dňa 31.07.2021 bola spôsobená vozidlom Audi s EČV: G. škoda na zdraví poškodenému E. F.. Keďže k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie, žalobca poskytol poškodenému poistné z poistného garančného fondu sumu 972,30 eur a 264,98 eur, pričom suma 88,39 eur a 24,09 eur predstavovala delegačný poplatok. Z predloženej kúpnej zmluvy zo dňa 02.04.2021 vyplynulo, že žalovaný dňa 31.07.2021 už nebol majiteľom motorového vozidla zn. AUDI s EČV: G., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda, nakoľko dané vozidlo žalovaný kúpnu zmluvou zo dňa 02.04.2021 previedol na svojho brata G. B., ktorý danú škodu spôsobil. Z vlastnej činnosti súdu na základe dedičského konania tamjšieho súdu sp. zn. 12D/132/2021 mal zistené, že G. B. v deň dopravnej nehody zomrel.

1.4. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 24 ods. 2, 7 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 427 ods. 1, 2 Obč. zák., § 116 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a vychádzal tiež z ustanovení § 151 ods. 1, 2, § 149 a § 153 CSP

1.5. Mal za preukázané, že dňa 31.07.2021 bola spôsobená vozidlom Audi s EČV: G. škoda na zdraví poškodenému E. F.. Ďalej mal z vykonaného dokazovania a predloženej kúpnej zmluvy zo dňa 02.04.2021 mal preukázané, že žalovaný dňa 31.07.2021 už nebol majiteľom motorového vozidla zn. AUDI s EČV: G., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda, nakoľko dané vozidlo žalovaný kúpnu zmluvou zo dňa 02.04.2021 previedol na svojho brata G. B., ktorý danú škodu aj spôsobil. Zo spisu tamjšieho súdu sp. zn. 12D/132/2021 mal za preukázané, že G. B. v deň dopravnej nehody zomrel.

1.6. Poukázal na to, že pokiaľ žalobca označil žalovaným predloženú rukou napísanú kúpnu zmluvu za zakrývací úkon, ktorý bol vytvorený až po udalosti, v dôsledku čoho nemalo dôjsť k prevodu vlastníctva na G. B., k týmto tvrdeniam nepredložil relevantné dôkazy a nenavrhol vykonať dôkazy riadne a včas, čím predmetné tvrdenia pred súdom účinne nepoprel. Aj keď žalobca navrhoval vykonanie dokazovania znalcom z odvetvia grafológie na overenie pravosti podpisu kupujúceho G. B., neurobil tak ale riadne a včas, pretože svoju obranu ohľadom kúpnej zmluvy a nedostatku pasívnej vecnej legitimácie predniesol už vo svojom odpore doručenom žalobcovi dňa 29.11.2024 a vo svojom vyjadrení, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 06.03.2025.

1.7. Podľa názoru súdu prvej inštancie mal žalobca dostatočný časový priestor účinne popierať tvrdenia protistrany a predkladať k tomu dôkazy a návrhy na vykonanie dokazovania. Návrh na znalecké dokazovanie predniesol žalobca až na pojednávaní dňa 03.04.2025, čo by si vyžadovalo odročenie pojednávania a ďalšie úkony súdu. Vzhľadom na ustanovenie § 149 CSP v spojitosti § 153 CSP, v zmysle ktorých strany riadne a včas poučil, označil takéto dokazovanie za neprípustné a návrh na znalecké dokazovanie zamietol.

1.8. Ďalej dôvodil tým, že nevykonan znalecké dokazovanie na overovanie pravosti podpisu okrem zásady sudcovskej koncentrácie aj z dôvodu, že výpoveď žalobcu na pojednávaní bola plynulá, konzistentná a že na otázky súdu vypovedal bez rozporov a v súlade s tvrdeniami strán sporu v ich písomných podaniach a dôkazmi predloženými stranami. Žalovaný vypovedal bez spornosti o okolnostiach vzniku a podpisu kúpnej zmluvy, o predaji vozidla svojmu bratovi, o následných opravách a údržbách predmetného vozidla a takisto aj o okolnostiach, prečo nedošlo k prepisu predmetného vozidla na dopravnom inšpektoráte príslušného policajného zboru. Výpoveď žalovaného nebola zo strany žalobcu účinne popretá a nebol preukázaný opak tvrdení žalovaného. Aj na základe výpovede žalovaného súd považoval návrh na doplnenie dokazovania okrem toho, že nebol navrhnutý riadne a včas, za nehospodárny a neúčelný.

1.9. Čo sa týka tvrdení žalobcu, že zo strany žalovaného ako predávajúceho a jeho brata ako kupujúceho nedošlo k zápisu prevodu vlastníckeho práva v príslušnej evidencii, a preto považuje predloženú kúpnu zmluvu za tendenčnú a antedatovanú, má súd prvej inštancie poukázal na to, že zápis v evidencii motorových vozidiel nemá konštitutívny účinok, ako je tomu napr. pri vkladovom konaní pri nehnuteľnostiach do katastra nehnuteľností a takýto zápis má len evidenčné účinky. Skutočnosť, že sa jedná o správny delikt v prípade oneskoreného alebo žiadneho nezaevidovania zmeny vlastníctva vozidla, nemá v danom prípade právny význam vo vzťahu k preukázanému nadobudnutiu vlastníctva k predmetnému vozidlu. Dôvodil tým, že pokiaľ G. B. pri predmetnej nehode zomrel, už ako mŕtvy nemohol dodatočne podpísať predmetnú zmluvu a ak obsah a podpisy na predmetnej zmluve neboli účinne popreté a dôvodne spochybnené, žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o účelovosti predloženej kúpnej zmluvy.

1.10. Dospel preto k záveru a o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného a žalobu zamietol. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 255 CSP a plným úspechom žalovaného v predmetnom spore.

2.1. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) CSP, pretože súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nevykonal ním navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

2.2. Žalobca citoval ustanovenia § 171 ods. 1 § 181 ods. 1 až 4 CSP a namietol, že súd prvej inštancie procesný postup tam uvedený v predmetnom spore nedodrжал. Predovšetkým v konaní nevyslovil svoje predbežné právne posúdenie, neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú – a to ani na nariadenom pojednávaní veci (čo vyplýva zo zápisnice o pojednávaní z pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 03.04.2025 na Okresnom súde Prievidza), čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov a v dôsledku čoho jeho rozhodnutie (vo vzťahu k zamietnutiu žaloby) je extrémne prekvapivé.

2.3. Postupom prvoinštančného súdu, ktorý napriek povinnosti predniesť stranám svoje predbežné právne posúdenie ako aj nesporné skutkové tvrdenia za účelom zachovania právnej istoty, a aj za účelom možného doplnenia dôkazov zo strany sporových strán, si túto povinnosť nesplnil, došlo k odňatiu možnosti žalobcovi konať pred súdom. Žalobca namietal, že mu nebolo umožnené vyjadriť sa či doplniť dokazovanie, a to napriek tomu, že hodnovernosť žalovaným predloženej kúpnej zmluvy zo dňa 02.04.2021 žalobca opakovane, ako v písomnom vyjadrení zo dňa 15.01.2025, tak aj vo svojom úvodnom prednese na predmetnom pojednávaní napádal, pričom navrhoval aj znalecké dokazovanie z oblasti grafológie, ktoré by overilo pravosť podpisov uvedených na kúpnej zmluve zo dňa 02.04.2021, čo malo zásadný charakter pre posúdenie daného sporu. V súvislosti s nesprávnym procesným postupom prvoinštančného súdu poukázal na niekoľko rozhodnutí krajských súdov, v ktorých bolo konštatované porušenie procesných práv strany sporu.

2.4. Podľa názoru žalobcu aj v prípade, ak by súd postupoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP, teda ak by na predmetnom pojednávaní vymedzil skutkové tvrdenia, ktoré sú medzi stranami sporné, a naopak, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, pričom by uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, tak by mali mať procesné strany právo sa k nemu následne vyjadriť, zaujať svoje stanovisko, resp. aj predložiť nové dôkazy, ktoré by mali za účel presvedčiť súd o zmene jeho predbežného právneho posúdenia. Žalobca argumentoval tým, že má právo poznať predbežné právne posúdenie veci a na základe toho zvoliť ďalší procesný postup, resp. procesnú taktiku. Súd v rámci predvídateľného rozhodnutia a zachovania práva sporovej strany na prístup k súdu nemôže stranu v danom prípade automaticky procesne sankcionovať sudcovskou koncentráciou konania, ale musí jej dať možnosť na jeho predbežný názor reagovať.

2.5. Žalobca ďalej poukázal na znenie čl. 8 CSP a citoval ustanovenie § 153 ods.1 CSP. Argumentoval aj hospodárnosťou konania, lebo žalobca ako pán sporu musí pri svojom postupe zvoliť aj čo najhospodárnejší spôsob v konaní, čo vyplýva i z článku 8 CSP. Ak teda má za to, že v žalobe uviedol podstatné skutočnosti, pričom zároveň účinne poprel skutočnosti, ktoré uviedol žalovaný v konaní a na pojednávaní (či už po predbežnom právnom posúdení veci súdom, alebo z priebehu pojednávania) vyplynie skutočnosť, že je potrebné zvážiť ďalšie dokazovanie – v tomto prípade znalecké dokazovanie

(ktoré do začiatku pojednávania nepredložil, pretože sa domnieval, že by to len kumuloval ďalšie dôkazy, ktorých vyhovenie by vyžadovalo značné využitie finančných prostriedkov – čo by bolo nehospodárne), mal by mať priestor takéto znalecké dokazovanie navrhnúť, a to obzvlášť v prípade, ak ide ešte len o prvé pojednávanie vo veci (t.j. nejedná sa o umelé naťahovanie sporu zo strany žalobcu) a vykonané znalecké dokazovanie môže mať zásadný charakter pre zmenu názoru súdu na dôvodnosť žaloby.

2.6. Zdôraznil, že v priebehu konania opakovane tvrdil (a naďalej tvrdí), že žalovaný bol v čase 31.07.2021 držiteľom (prevádzateľom) motorového vozidla zn. AUDI s EČV: G., ktorého prevádzkou došlo ku škode, ktorá je predmetom tohto konania a že zásadne spochybňoval procesnú obranu žalovaného, ktorý tvrdil, že predmetné motorové vozidlo previedol na svojho brata G. B. (vodiča predmetného vozidla, ktorý pri vzniknutej škode pri autonehode zomrel), a to kúpnu zmluvou zo dňa 02.04.2024,

t. j. približne 4 mesiace pred danou skutočnosťou. Uvedené spochybnil predovšetkým z dôvodu, že žalovaným predložená kúpna zmluva, ako aj celá situácia, na základe ktorej malo dôjsť k prevodu motorového vozidla, nesie známky tendenčnosti procesnej obrany žalovaného, ktorý sa chcel zbaviť svojej zodpovednosti za vzniknutú škodu. Žalobca poukázal na viaceré pochybné aspekty predmetnej zmluvy, a to že zmluva má netradičnú formu ručne napísanej zmluvy, ktorá je uzavretá medzi bratmi za nepatrnú (nízku) sumu a s uvedenými podpismi „svedkov“, ktorí sú rodinní príslušníci žalovaného, čo je pri obdobných uzavretých zmluvách viac ako neobvyklé. Hoci tieto skutočnosti samé o sebe nemusia preukazovať tendenčnosť, respektíve falšovanie predmetného právneho úkonu, situácie, že žalobca prejavil o pravosti tejto zmluvy pochybnosti, pričom poukázal na neobvyklé uzavretie právneho úkonu, mu mal súd prvej inštancie umožniť dodatočné overenie pravosti zmluvy znaleckým dokazovaním z oblasti grafológie, ktoré navrhol vykonať, lebo výsledky takéhoto znaleckého dokazovania by mohli vyvrátiť pochybnosti o pravosti podpisu a platnosti tohto právneho úkonu.

2.7. Podľa názoru žalobcu, pochybnosti o uzavretí vyššie uzavretej zmluvy sú umocnené aj na tým, že napriek tvrdeniam žalovaného o uzavretej kúpnej zmluve, na základe ktorej malo dôjsť k prevodu motorového vozidla, žalovaný a (údajný) nový majiteľ motorového vozidla, t. j. brat žalovaného, nepodali návrh na zmenu v centrálnej evidencii vozidiel na orgáne Policajného zboru, hoci ide o povinnosť, ktorá im vyplýva priamo zo zákona v zmysle § 116 ods. 1 až 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej aj „zákon o cestnej premávke“). Nakoľko žalovaný nevykonal predmetnú zmenu vlastníctva v centrálnej evidencii vozidiel vedenej na orgáne Policajného zboru (pričom od predaja vozidla zo dňa 02.04.2024 do spôsobenia škody zo dňa 31.07.2024 prebehli takmer 4 mesiace – čo je štvrtroka po lehote, v zmysle ktorej mal žalovaný povinnosť takúto zmenu oznámiť) žalobca je toho názoru, že k prevodu vozidla na osobu G. B. v skutočnosti vôbec nedošlo. Aj keď žalobca je uzrozumený s tým, že zápis v centrálnej evidencii vozidiel vedenej na orgáne Policajného zboru nemá konštitutívny účinok, a teda aj bez zápisu vozidla do takejto evidencie môže dôjsť k riadnemu prevodu, v danom prípade táto skutočnosť navodzuje pochybnosti o vôli žalovaného, ak i po takejto dlhej dobe k reálnemu prepisu vlastníka vozidla nedošlo.

2.8. Zároveň žalobca poukázal na to, že vodič G. B. (a podľa žalovaného aj jediný zodpovedný za škodu) nezanechal žiaden majetok a dedičské konanie po ňom bolo právoplatne skončené dňa 07.12.2021, a to uznesením o zastavení konania pre nemajetnosť poručiťľa. Preto sa domnieva, že žalovaný sa chcel zbaviť svojej zodpovednosti tým, že „fiktívne – pred nehodu“ previedol vozidlo na svojho brata a tým zabezpečil to, že v danom prípade sa pohľadávka uplatnená žalobou stala nevymáhateľnou, lebo jediný možný zodpovedný nezanechal žiaden majetok.

2.9. Uvedené pochybnosti bolo podľa žalobcu možné v konaní bezpochyby vyvrátiť (alebo naopak potvrdiť) vykonaním navrhovaného znaleckého dokazovania, avšak súd prvej inštancie mu na to nedal procesný priestor a napriek pochybnostiam ním navrhované znalecké dokazovanie nevykonal, ale vo veci meritórne rozhodol. Takýmto nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.10. V súvislosti s konštatovaním prvoinštančného súdu o konzistentnosti výpovede žalobcu k okolnostiam vzniku a podpisu kúpnej zmluvy o predaji vozidla svojmu bratovi, o následných opravách a údržbách predmetného vozidla, a tiež k dôvodom, prečo nedošlo

k prepisu predmetného vozidla na dopravnom inšpektoráte príslušného policajného zboru, žalobca uviedol, že samotná výpoveď žalovaného nemôže vypovedať o pravdivosti udalostí ním popísaných, lebo je logické, že žalovaný ako žalobcom jediný označený zodpovedný subjekt rozsahu takto vypovedal, aby sa zbavil svojho dlhu. Podľa názoru žalobcu je však výpoveď žalovaného tendenčná a nemôže slúžiť ako základný podklad na zamietnutie žaloby.

2.11. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd zmenil podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok tak, že vyhovie žalobe v plnom rozsahu alebo aby napadnutý rozsudok v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov celého konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

5. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania nariaďovať pojednávanie, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý záujem.

6. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

9. Žalobca v podanom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a e) CSP, keď namietal, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom ako strane sporu znemožnil uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

12. V preskúmvanej veci založil súd prvej inštancie svoje zamietajúce rozhodnutie prioritne na právnom závere o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného, keď mal za preukázané, že žalovaný dňa 31.07.2021, kedy došlo k vzniku škodovej udalosti, už nebol majiteľom motorového vozidla zn. AUDI s EČV: G., ku ktorému k uvedenému dátumu nebolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie a ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda na zdraví poškodenému E. F., pretože žalovaný predmetné motorové vozidlo previedol kúpnu zmluvou zo dňa 02.04.2021 na svojho brata G. B., ktorý danú škodu spôsobil. Žalobcom navrhnuté znalecké dokazovanie na overenie pravosti podpisu G. B. na kúpnej zmluve nevykonal s odôvodnením, že napriek riadnemu a včasnemu poučeniu strán sporu v zmysle §

149 CSP v spojení s § 153 CSP žalobca navrhol vykonanie znaleckého dokazovania až na pojednávaní dňa 03.04.2025, hoci tak mohol urobiť už skôr, v rámci reakcie na obranu žalovaného prezentovanú v odpore proti platobnému rozkazu doručenom žalobcovi dňa 29.11.2024, a tiež vo vyjadrení doručenom žalobcovi dňa 06.03.2025, v ktorých podaniach žalovaný založil obranu v spore na nedostatku pasívnej vecnej legitímácie práve v dôsledku prevodu vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu na G. B. kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 02.04.2021. Prvoinštančný súd dôvodil tiež tým, že nevykonanie zmeny v evidencii motorových vozidiel je irelevantné vo vzťahu k zmene vlastníckeho práva, lebo zápis v evidencii motorových vozidiel nemá konštitutívny účinok a že žalovaný vypovedal o okolnostiach prevodu motorového vozidla na svojho brata G. B. konzistentne, v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi a keďže žalobca účinne a včas nepoprel obsah predmetnej kúpnej zmluvy a podpisy na nej, jeho žalobe nebolo možné vyhovieť.

13. Podľa čl. 8 Základných princípov CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

14. Podľa čl. 17 Základných princípov CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

15. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

16. Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

17. Z ustanovenia § 179 ods. 1 CSP vyplýva, že pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona.

18. Podľa § 181 ods. 1 až 5 CSP, po vyvolaní veci a úkonoch podľa § 180 žalobca prednesie podstatný obsah žaloby a vyjadrení podľa § 167. Žalovaný má právo vyjadriť sa k prednesu žalobcu. Strana môže odkázať na svoje písomné podanie. Po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu. V konaní sa postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany a v súlade s ustanoveniami o dokazovaní. Ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať. Tým nie sú dotknuté ustanovenia § 153 a 154. Ak v dôsledku postupu podľa odseku 4 došlo k odročeniu pojednávania, trový odročeného pojednávania znáša ten, kto odročenie zaviniť.

19. Z vyššie citovanej právnej úpravy vyplýva, že civilné sporové konanie je založené na princípe kontradiktórnosti konania (čl. 8, § 149, § 185 ods. 1 CSP) a prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 CSP). Nielen z ustanovenia § 179 ods. 1 CSP, ale aj z čl. 17 základných princípov vyplýva povinnosť súdu viesť súdne konanie takým spôsobom, aby sa vo veci rozhodlo čo najpružnejšie, pričom spôsob, ako docieľiť takýto postup, spočíva v činnosti súdu a strán konania pred a pri nariadení pojednávania.

Ak súd pred nariadením pojednávania identifikuje všetky medzi stranami sporné skutočnosti a návrhy strán na vykonanie dôkazov a zároveň žalobcu poučí o následkoch sudcovskej koncentrácie konania podľa § 153 CSP, za predpokladu, že na prvom pojednávaní protistrana neuvedie žiadne nové skutkové tvrdenia a nové návrhy na vykonanie dokazovania, súdu nič nebráni rozhodnúť spor na tomto prvom pojednávaní na základe dovtedy stranami sporu predložených účinne nepopretých skutkových tvrdení a dôkazov, bez toho, že by tým porušil právo na spravodlivý proces.

20. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie v predmetnej veci dňa 05.12.2024 doručil právnomu zástupcovi žalobcu odpor žalovaného proti vydanému platobnému rozkazu spolu výzvou na vyjadrenie sa k jeho obsahu a s poučením o možnosti označiť a produkovať ďalšie skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení spolu s poučením podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP a podľa § 167 ods. 3 CSP s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť.

21. Z vyjadrenia žalobcu doručeného súdu prvej inštancie dňa 20.01.2025 vyplynulo, že žalobca namieta dôvodnosť procesnej obrany žalovaného tvrdením o nehodnovernosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 02.04.2021 medzi žalovaným a G. B. argumentujúc tým, že išlo o tendenčnú, ručne napísanú zmluvu po vzniknutej škode, čomu nasvedčuje skutočnosť, že na jej základe nedošlo ani k zmene v evidencii vozidiel v zmysle zákona o cestnej premávke. Žalobca v predmetnom vyjadrení nenavrhol vykonanie dokazovania na ním tvrdené skutočnosti o účelovom (dodatočnom) vytvorení kúpnej zmluvy a nereagoval ani na tvrdenia žalobcu v jeho replike, ktorá mu bola doručená dňa 06.03.2025 a v ktorej žalovaný poprel jeho námietky o antedatovaní, resp. dodatočnom vytvorení kúpnej zmluvy poukázaním na skutočnosť, že nakoľko G. B. zomrel pri škodovej udalosti, nemohol dodatočne podpísať predmetnú kúpnu zmluvu.

22. Z obsahu zápisnice súdu prvej inštancie zo dňa 03.04.2025 zachytávajúcej v zmysle § 99 ods. 1 CSP označenie prejednávanej veci, prítomnosť zúčastnených osob, priebeh procesného úkonu, podstatný obsah prednesov a výroky rozhodnutia, odvolací súd zistil, že žalobca až na pojednávaní konanom dňa 03.04.2025 navrhol na preukázanie účelovosti kúpnej zmluvy nariadenie znaleckého dokazovania znalcom z odboru grafológie.

23. Ďalej odvolací súd zo zvukového záznamu z predmetného pojednávania zistil, že po prednese žaloby žalobcom a po vyjadrení žalovaného k žalobe súd prvej inštancie uviedol predbežný právny názor o platnosti predmetnej kúpnej zmluvy a oznámil žalobcovi (cca 10. minúta zvukového záznamu – pozn. odvolacieho súdu), že vzhľadom na sudcovskú koncentráciu konania realizovanú v poučení doručenom žalobcovi dňa 05.12.2024 nevykoná znalecké dokazovanie z dôvodu, že žalobca vykonanie tohto dôkazu nenavrhol včas, v lehote uvedenej v poučení.

24. Zo skutočností vyššie uvedených vyplýva, že žalobca bol v konaní pred súdom prvej inštancie riadne poučený o svojich procesných právach a povinnostiach v zmysle ust. § 167 ods. 3 CSP a § 153 ods. 1 až 3 CSP o uplatnení prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany riadne a včas, s určením 10 - dňovej lehoty na ich uplatnenie a s poučením, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy nemusí súd prihliadať. Žalovaný v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení nepostupoval, vykonanie znaleckého dokazovania v súdom určenej lehote nenavrhol.

25. Odvolací súd dospel k záveru, že nič nemožno vytknúť následnému procesnému postupu súdu prvej inštancie, ktorý neprihliadol na žalobcom neskôr - s odstupom takmer 4 mesiacov, až na prvom pojednávaní navrhnuté vykonanie znaleckého dokazovania a tento svoj postup v napadnutom rozsudku riadne odôvodnil tým, že žalobcovi nič nebránilo navrhnuť vykonanie takého dôkazu včas, v ním určenej lehote. V procesnom postupe prvoinštančného súdu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozsudku odvolací súd nezistil žiadne také pochybenie, ktorým by žalobcovi bolo znemožnené uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že by došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie tiež dodržal postup v zmysle ustanovenia § 181 CSP a vyslovil predbežný právny názor vo veci tak, ako to vyplýva zo zvukového záznamu z pojednávania, preto námietka žalobcu o porušení jeho povinnosti vyplývajúcej z § 181 ods. 2 CSP a o prekvapivosti rozhodnutia nie je opodstatnená. Záver prvoinštančného súdu o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie vychádza zo skutkového stavu zisteneého na základe riadne a včas predložených skutkových tvrdení a dôkazov a zo správneho právneho posúdenia veci tak, ako sú tieto formulované v bodoch 13. a 14. odôvodnenia rozsudku.

26. Po zistení, že nebol naplnený ani jeden z odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP s tým, že s jeho odôvodnením sa v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

27. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že nárok na ich náhradu žalovanému proti žalobcovi nepriznal. Aj keď žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný a podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP by mu náhrada trov patrila, v odvolacom konaní mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).